

Ὁ συνήθως στερούμενος οὕτω πως τῆς τροφῆς του, ἔπιτο πίθηξ βῆλυς πολλά νοήμων, ὅστις μετεχειρίζετο εὐφρέστατον τρόπον διὰ νὰ λάβῃ τὸν ἄρτον ἢ πᾶν ἄλλο εἶδος τροφῆς τὸ ὁποῖον ἐρρίπτετο ἐκτὸς τοῦ οἴκηματός του, ἀλλὰ μακρὰν ὥστε δὲν ἐφθαιον αἱ χεῖρες του ἐξέβαλλε διὰ τῶν κινγκλίδων τὴν οὐράν του, καὶ κτυπῶν δι' αὐτῆς τὸ ποθητὸν ἀντικείμενον, τὸ ἔφερε πλησιέστερον. Τὴν ὄραν ἐκείνην συνήθως ὄρμα ὁ μικρὸς κλέπτης καὶ ἤρπαζεν, ὡς εἶπομεν, τὴν ἐξὴν τροφήν.

Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ζώων γεννᾶται εἰς τὸ Εὐελεπι ἀκρωτήριον, καὶ θεωροῦνται ὡς οἱ θηριωδέστεροι μεταξὺ ὄλων τῶν πιθήκων.

## ΒΗΧΙΟΝ ΤΟ ΕΥΩΔΕΣ.

—o—

*Tussilago fragrans.*—Cl. Syngenesia polygamia superflua.

T. fragrans thyrsis fustigiato, floribus radiatis, foliis subrotundis cordatis aequaliter subtus pubescentibus. (W.)

Τὸ φυτόν τοῦτο φύεται καὶ εὐδοκιμεῖ εὐκόλως εἰς παντὸς εἶδους γῆν, οὐδ' ἀπαιτεῖ πολλὴν καλλιέργειαν. ἔχει ρίζαν ἐλικσιδῆ καὶ κατὰ τὴν γέωσιν δριμύαν. Ὁ καυλὸς μόλις ἔχει ὕψος ἡμίσειας πήχειος εἶναι συριγκιάδης καὶ μὲ μικρὰς τινὰς γωνίας. Οἱ κλάδοι εἰσὶν εὐάριθμοι, ὀλιγόφυλλοι καὶ ἀνθοφόροι. Τὰ δὲ ἄνθη κατ' ἀργὰς μὲν εἰσὶ λευκὰ, ἀκολούθως δὲ καθίστανται ἐρυθρὰ· ἂν καὶ μὴ καλὰ τὴν ὄψιν εἰσὶν ὁμως ἐπιζήτητα καθὸ εὐοσμίας, καὶ ἀνθῶντα κατὰ τοὺς μῆνας Ἰαννουάριον καὶ Φεβρουάριον, ὅτε τὰ λοιπὰ ἄνθη σπανίζουσιν.

I. Δε-Κιγάλλιας.

## ΔΙΑΦΟΡΑ.

—o—

— Ἀνεγνώσθη ἐσχάτως περιεργότατον ὑπόμνημα περὶ τῆς ἱστορίας τῆς Ἀγγλικῆς νομοθεσίας ἐνὸς τῆς ἐν Λονδίῳ πολιτειογραφικῆς ἐταιρείας. Ἐπιγράφεται δὲ « Πολιτειογραφικαὶ καὶ ἱστορικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν νόμων, ψηφισμάτων, διαταγμάτων κλ. τοῦ βασιλείου, ἀπὸ τῶν ἀπωτάτων χρόνων μέχρι τῆς σήμερον. »

Ὁ συγγραφεὺς Οὐίλλιαμ Τάυλερ ἀποδεικνύει ὅτι ἐπὶ Ἐδουάρδου Α' (1272) οἱ νόμοι ἐγράφοντο λατινιστί, ὅτι μετὰ ταῦτα, ἐπὶ Ριχάρδου Γ' (1483) ἢ Γαλλονορμανικῆ γλώσσης διεδέχθη τὴν λατινικὴν, καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐγένετο χρῆσις τῆς Ἀγγλικῆς. « Ὅλοι, λέγει, οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν νόμοι

ἦσαν εἰς ἄκρον ἐλλειπεῖς, καὶ εὐκόλως τὰ δικαστήρια ἐδελεάζοντο καὶ διεφθείροντο ὑπὸ τῆς αὐλῆς, καὶ τῶν εὐγενῶν. »

Ὁ Κ. Τάυλερ ἐμέτρησε τὸν ἀριθμὸν τῶν νόμων οἵτινες ἐξεδόθησαν ἐπὶ ἐκάστου ἡγεμόνος, ἀπὸ Ἐρρίκου (1225) μέχρι τοῦ 17 ἔτους τῆς βασιλείας τῆς Βικτωρίας, μέχρι, δηλαδή, τοῦ 1853. Ὅθεν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπὸ τοῦ 12 ἔτους τῆς βασιλείας Ἐρρίκου τοῦ Γ', μέχρι τοῦ τέλους τῆς τοῦ Καρόλου Α' ἐκδοθέντων, ἦτοι ἐντὸς τεσσάρων ἑκατονταετηρίδων, ἀναβαίνει εἰς 3316. Οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα τὰ ἐκδοθέντα ἐπὶ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς προστασίας, (1649—1660) ἀλλὰ μὴ καταχωρισθέντα εἰς τοὺς κώδικας οὐδὲ ἀναγνωρισθέντα, ἀκυρωθέντα μάλιστα μετὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς μοναρχίας, δὲν σῴζονται ὡς ἐπὶ τὸ πρῶν· ἀλλ' ὁ Κ. Τάυλερ ὑποθέτει ὅτι ἐξεδόθησαν περὶ τὰ ἑκατὸν νόμοι, ψηφίσματα καὶ διατάγματα ἐν τῷ διαστήματι τῶν ἑνδεκά ἔτων. Ἦσαν δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γεγραμμένα κατὰ τὸ ὕφος τῶν αὐτοκρατορικῶν ψηφισμάτων τῆς Ρώμης.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κρόμγουλ μέχρι τοῦ τέλους τῆς βασιλείας Γεωργίου τοῦ Β'. (1660—1760) 5844 νόμοι, διατάγματα κτλ. ἐδημοσιεύθησαν περὶ παντὸς ἀντικειμένου. Ἐπὶ δὲ τῆς μακρᾶς βασιλείας Γεωργίου τοῦ Γ', διαρκεσάτης ἐξήκοντα ἔτη, 14800, ἐπὶ τῆς τοῦ Γεωργίου Δ', 3223, ἐπὶ τῆς τοῦ Γουλλιέλμου Δ', 1802, καὶ 5384 κατὰ τὰ πρῶτα δεκάετη ἔτη τῆς βασιλείας τῆς Βικτωρίας. Ἐν ὅλοις 31319, ἀπὸ Ἐρρίκου Γ'. (1225) μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.

Ὁ Κ. Τάυλερ ἐμέτρησε προσέτι καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατ' ἔτος ἐκδοθέντων νόμων· ὅσω δὲ προχωροῦσι τὰ ἔτη τόσο ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς αὐξάνει ὑπεριμέτρως.

## ΠΟΙΗΣΙΣ.

—o—

### Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΧΑΜΚΩΣ.

Τὶ τρόμος ἐπλάκωσε  
Τὸ ἔρμα Τεπλένε;  
Σκιασμένος ὁ ἥλιος  
Στὰ ὄρη προβαίνει,  
Ὅλογορὰ σκόνονται  
Βλασφημίαι, χαροῖς,  
Κατάρσις καὶ κλάματα  
Καὶ τρόμου φριναῖς.

Στὸ μαῦρο κρεββάτι τῆς  
Μὲ λύσσα παρανοῶν  
Γιὰ ἴδις, μὲ τὸ θάνατο  
Βαρυὰ πολέμους,  
Ἀκόμη εἰς τὰ στήθια  
Τὴν ἄγρην φύγῃ  
Βαστάει μὲ τὰ ὄντια  
Ἡ μένα τοῦ Ἀλῆ.